

1937 január 20.

GYAKORLATI PEDAGÓGIA

TANÜGYI FOLYÓIRAT

Kiadóhivatal: Szeged, Kálvária-u. 5. Szerkesztőség: Madách-u. 17

A szabadság ünnepén

Ibolyát szedtem, — kis ibolya
a tavasznak édes mosolya,
s a magyar szabadság ünnepén
ide, a szívemre tűztem én.

Hadd viruljon tiszta szívemen,
tudja meg a rabló idegen,
hogy él és nem is hal meg soha
a magyar reménység mosolya!

Ugy-e fiúk, lányok, szép az ég,
mikor, mint a tenger, tiszta kék.
A mi szép hazánkon oly sötét,
szél lengeti most gyászos köntösét.

Akkor is sötét volt, gyászos is,
szép hazánk leroskadt máskor is...
Csordanépek, rablók, zsarnokok,
ismeritek-é a dalnokot?

Talpra magyart zengett ajaka
s kinyílt a szabadság tavasza,
Felrepültek újból a sasok
s lettünk akik voltunk: magyarok!

Ibolya virít még szívemen, —
sasfióka, ülök idele...
Lehet ez a szív még véres is:
de felszálllok, — ha addig élek is!

Csomorkányi Pál.